

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Ἰωάννου Μυρώδη εἰς τὴν ὁποίαν ὁμολογεῖ, ὅτι τὸ ἄνω κόττερον εἶναι ὅλον κτῆμα τοῦ Θωμᾶ Γεωργίου Θασίτου, ὅτι διωρισμένος ὢν ἀπὸ τοῦτον νὰ τὸ διοικῇ καὶ τὸ ταξιδεύῃ μετήρχετο διαγωγὴν τιμίαν καὶ τακτικὴν, ὅτι ἡ ἐν τῷ κοττέρῳ ξυλικὴ ἀνήκει εἰς αὐτὸν καὶ ὅτι ἐστάλη ἀπὸ τὸν Ναύαρχον μὲ τὸ ἴδιον κόττερον ἀπὸ τὴν Σκόπελον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν φορτωμένον μὲ τὴν ἰδίαν ξυλικήν, τῆς ὁποίας τὴν ἀπόλυσιν μόνον ἐξαιτεῖται,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 14 τοῦ αὐτοῦ Ἀπριλίου ἀναφορὰν τῶν πληρεξουσίων τῆς Σκιάθου εἰς τὴν ὁποίαν ὁμολογεῖται ὅτι ἐν ὅσῳ ὁ ρηθεὶς Ἰωάννης Μυρώδης ἐδιοίκει τὸ ἄνω κόττερον τοῦ Θωμᾶ Γεωργίου Θασίτου μετήρχετο διαγωγὴν τακτικὴν χωρὶς ποτὲ νὰ λάβῃ μέρος πολὺ ἢ ὀλίγον εἰς πειρατείας ἢ ἄλλας καταχρήσεις καὶ ὅτι τὸ ἐν αὐτῷ φορτίον ξυλικὴ ἀνήκει εἰς τὸν πλοίαρχον τούτου Μυρώδην,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 9 Μαΐου μαρτυρίας τῶν αὐτῶν πληρεξουσίων τῆς Σκιάθου Ἀναγνώστου Μπονάκη καὶ Μανουὴλ Γεωργίου, ἀπὸ τὰς ὁποίας γίνεται γνωστὸν ὅτι ἐν ὅσῳ τὸ ἄνω κόττερον τοῦ Θωμᾶ Γεωργίου Θασίτου ἦτον ὑπὸ τὴν διοίκησιν τούτου μετήρχετο πειρατείας, ἀλλ' ἀφοῦ ἤρχισε νὰ τὸ κυβερνᾷ ὁ ρηθεὶς Μυρώδης δὲν ἔπραξε μὲ αὐτὸ καμμίαν κατάχρησιν καὶ ὅτι τὸ ἐν αὐτῷ φορτίον ἡ ξυλικὴ ἀνήκει εἰς τὸν Μυρώδην,

Ἐπειδὴ τὸ ρηθὲν κόττερον ἐταξίδευεν ἄνευ τακτικῶν ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως ἢ καμμιάς τοπικῆς ἐξουσίας,

Ἐπειδὴ τὸ ἄνω κόττερον ἔλαβε μέρος εἰς πειρατείας καὶ λεηλασίας.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ καταδικάζει τὸ ρηθὲν κόττερον τοῦ Θωμᾶ Γεωργίου Θασίτου μὲ ὅλην του τὴν ἀποσκευὴν εἰς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ φορτίον ἀπολύει ἐλεύθερον εἰς ὄφελος τοῦ Ἰωάννου Μυρώδη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων
Χ. Κλονάρης
Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 242
ΚΕ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως *

Ἀπόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 12.

ρωσικὸν βριγαντῖνον «Παναγία Μαλτέζαν» τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Χρυσολούρη, τὴν 12 Μαΐου 1828 μεταξὺ τοῦ ρηθέντος Μ. Χρυσολούρη ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ τοῦ καταγωγοῦ Δημήτρη Καραγκίκα, πλοιάρχου τῆς ἐλληνικῆς γολέτας «Καλλιόπης», ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 21 Μαρτίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Μανόλη Χρυσολούρη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει, ὅτι ὁ καταγωγὸς Δημήτρη Καραγκίκα ἐλευθερώσας ἀπὸ τοὺς πειρατὰς τὸ βριγαντῖνον του «Παναγία Μαλτέζαν», τὸ ἐγύμνωσεν αὐτὸς ἔπειτα καὶ ἐξαιτεῖ ἀποζημίωσιν καὶ ἱκανοποιήσιν ἀπὸ αὐτόν,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 8 Μαρτίου πρὸς τὴν αὐστριακὴν καγκελλαρίαν ἀπάντησιν τοῦ ρηθέντος Μ. Χρυσολούρη εἰς τὴν πρὸς τὸν Διοικητὴν Αἰγίνης ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Καραγκίκα περὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 21 Μαρτίου ἀπάντησιν τοῦ αὐτοῦ Χρυσολούρη εἰς τὴν πρὸς τὸν Διοικητὴν Αἰγίνης ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Καραγκίκα περὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 20 Μαρτίου ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Καραγκίκα, ἐξαιτοῦντος νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικός του, ὅστις ἐμεσεγγύησε τὴν γολέταν του, νὰ δώσῃ ἀγωγὴν, διὰ νὰ γένη ἡ κρίσις των,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 21 Μαρτίου ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ Καραγκίκα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαντῶν εἰς τὸν ἀντίδικόν του λέγει, ὅτι δι' ὅσα ἔλαβεν εἶχε κάμει συμφωνίαν καὶ τοῦ ἐχρεωστοῦντο ὡς σῶστρα,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1827 ἐνώπιον τῆς ἐν Ἰω αὐστριακῆς Καγκελλαρίας γερόμενον συμφωνητικὸν μεταξὺ τοῦ Ἰωάννου Χρυσολούρη, ἀδελφοῦ τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου, καὶ τοῦ καταγωγοῦ Καραγκίκα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκθέτεται ὅτι ὁ ρηθεὶς Καραγκίκα ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τοὺς πειρατὰς τὸ βριγαντῖνον τοῦ Μ. Χρυσολούρη καὶ τὸν δίδονται ὡς σῶστρα ἑξ χιλιάδες γρόσια καὶ ἄλλα πράγματα,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 6 Μαρτίου 1828 ἀποδεικτικὸν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Πόρου σημειῶνον διάφορα πράγματα, τὰ ὁποῖα εὐρέθησαν εἰς τὴν γολέταν τοῦ ρηθέντος Καραγκίκα καὶ ὁ ἀντίδικός του ἀντιποιεῖται ὡς ἰδικά του,

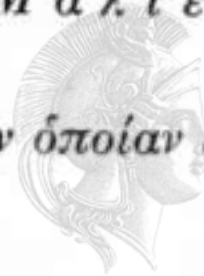
Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1827 διαμαρτυρίαν τοῦ Ἀντώνη Χρυσολούρη, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ μόνον τὸν ἐν Ἰω Αὐστριακὸν Πράκτορα, εἰς τὴν ὁποίαν διαμαρτύρεται ἐκεῖνος ἐναντίον τῆς μεταξὺ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰωάννου Χρυσολούρη καὶ τοῦ Καραγκίκα γενομένης συμφωνίας,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου ἐνώπιον τοῦ ἐν Πάρῳ Βρετανικοῦ Ἀντιπροξένου σημείωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται λόγος τῆς παρὰ τῶν πειρατῶν ἀρπαγῆς τοῦ βριγαντίνου «Παναγίας Μαλτέζας»,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου ἐνώπιον τῆς ἐν Σαντορίνῃ αὐστριακῆς Καγκελλαρίας διαμαρτυρίαν τοῦ ρηθέντος Μ. Χρυσολούρη ἐναντίον τοῦ ἀντιδίκου του Καραγκίκα,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου μαρτυρικὸν τῆς ἐν Σαντορίνῃ δημογεροντίας, ἥτις φανερῶνει ὅτι ἐγυμνώθη τὸ βριγαντῖνον «Παναγία Μαλτέζα» ἀπὸ τὸν καταγωγόν,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 11 Ἀπριλίου ἀναφορὰν τῶν δοκίμων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτι-

μοῦν ὅσα πράγματα ἔλαβεν ὁ ρηθεὶς Καραγκίκας ἀπὸ τὸ βριγαντῖνον «Παναγία ν Μαλτέζα ν», ὡς σῶστρα τέσσαρας χιλιάδας καὶ διακόσια γρόσια, εἰς τὰ ὁποῖα προστιθέμεναι αἱ εἰς μετρητὰ ἔξ χιλιάδες φέρουν ὅλα δέκα χιλιάδες διακόσια τέσσαρα γρόσια,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 19 τοῦ αὐτοῦ Ἀπριλίου ἀναφορὰν τῶν αὐτῶν δοκίμων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτιμοῦν τὸ βριγαντῖνον «Παναγία ν Μαλτέζα ν», ὁποῖον ἦτον μετὰ τὴν ἀπὸ τοὺς πειρατὰς ἀνάληψίν του, ἑξήντα τρεῖς χιλιάδας ἑπτακόσια πενήντα γρόσια,

Ἀκούσασα τὰ δικαιολογήματα τῶν δύο μερῶν καὶ τοὺς μάρτυρας ἐκάστον,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τούτου διορισθέντος Συνέδρου, περιέχουσαν τὰ ἐπόμενα:

«Ὁ Μανόλης Χρυσολούρης, Σαντοριναῖος, πλοίαρχος τοῦ ρωσικοῦ βριγαντῖνου «Παναγίας Μαλτέζας», ἐπατήθη τὴν νύκτα τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1827 εἰς τὸν λιμένα τῆς Σαντορίνης ἀπὸ τρία πειρατικὰ πλοιάρια. Τὴν 8 περὶ τὸ δειλινόν, ὁ καταδρομεὺς Δημήτριος Καραγκίκας, πλοίαρχος τῆς γολέτας «Καλλιόπης», ἔτρεξεν εἰς βοήθειάν του καὶ διασκορπίσας τὰ πλοιάρια ἐκείνων ἐλευθέρωσε τὸ βριγαντῖνον καὶ τὸ ἔφερεν εἰς Ἴον,

Ἐπειδὴ οἱ πειραταὶ φεύγοντες ἐπῆραν μεθ' ἑαυτῶν τὸν πλοίαρχον Μανόλην Χρυσολούρη, ὁ Καραγκίκας ἐξισάσθη τὴν 9 Σεπτεμβρίου μὲ τὸν νεώτερον ἀδελφόν του Ἰωάννην Χρυσολούρη διὰ συμφωνίας γενομένης ἐνώπιον τοῦ Αὐστριακοῦ Ἀντιπροξένου, νὰ τοῦ ἐπιστρέψῃ τὸ βριγαντῖνον λαμβάνων σῶστρα 6.000 γρόσια, ἑν κανόνι, δύο κανονάκια, μίαν γούμεναν καὶ μίαν ἀντέναν. Τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς Ἀντώνιος Χρυσολούρης διεμαρτυρήθη ἐναντίον τούτου τοῦ ἐξισασμοῦ,

» Ἐρρωται ἄρα γε ὁ ἐξισασμός; Εἶναι δεκτὴ ἢ κατ' αὐτοῦ διαμαρτυρία; Ἐν ἐλλείψει τοῦ πλοίαρχου διὰ θάνατον ἢ ἄλλην αἰτίαν μένει εἰς τὸν τόπον του ἄλλος διοικῶν τὸ πλοῖον εἰς λογαριασμόν του, ὡς ἐπίτροπος, καὶ ὅσα πράξῃ ὁ νόμος τὰ λογίζεται ἰσχυρὰ καὶ κύρια. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν τόπον ἐκείνου διαδέχεται ὁ ναύκληρος. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ συνήθεια τὸ δικαίωμα τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ πλοίαρχου τὸ ἀποδίδει κυρίως εἰς τὸν συνταξιδεύοντα συγγενῇ κατὰ προτίμησιν ἀπ' ἄλλους. Ὡστε ὁ Καραγκίκας δὲν κατακρίνεται ἀκολουθήσας ἐν ἐλλείψει νόμου ρητοῦ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου του.

» Ἀλλ' ἂν ἡ συνήθεια αὕτη φέρῃ συγγνώμην τῆς πράξεως, δὲν κυρώνει ὅμως τὴν συμφωνίαν γενομένην διὰ ρωσικὸν πλοῖον, τοῦ ὁποῖου ἡ διοίκησις εὐλόγως ἀκολουθεῖ τοὺς νόμους τῆς Ρωσίας. Ἐπεὶ εἶναι μὲν ἀληθινόν, ὅτι γενικῶς ὁ ἐξισασμός συγχωρεῖται εἰς τὰ μέρη. Ὁ νόμος μάλιστα τὸν εὖνοεῖ ἰδιαιτέρως, ὡς βοηθοῦντα τοὺς πολίτας νὰ διαλύουν ἢ νὰ προλαμβάνουν τὰς κρισολογίας καὶ ἂν δὲν παρεισχωρήσῃ βία ἢ δόλος, ἔχει ἰσχὺν δεδικασμένης ὑποθέσεως. Ὅμως εἰς ὅσας διαφορὰς ὁ νόμος παρεισάγει τὴν δημοσίαν συνηγορίαν, ὁ ἐξισασμός δὲν γίνεται εἰμὴ μὲ ρητὴν ἄδειαν τῆς ἐξουσίας καὶ εὐλόγως, διότι ἂν ἴσως ἡ κρίσις δὲν ἤμπορῇ νὰ βλάψῃ τρίτον μέρος μὴ ἀκουσθέν, ἢ τοῦλάχιστον μὴ καλεσθέν εἰκότως, πῶς δύναται ἐξισασμός νὰ

ἐπηρεάσῃ τὰ δικαιώματα τῶν μὴ συγκατατεθέντων εἰς αὐτόν, μάλιστα ὅταν εἶναι λόγος περὶ συμφερόντων αὐτῆς τῆς κοινωνίας ἢ τῆς Κυβερνήσεως;

» Εἶναι δὲ ὁμολογούμενον, ὅτι εἰς τὴν καταγωγὴν καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχουν ρητὰ καὶ ἀναφαίρετα συμφέροντα. Πρὸ πάντων ὁ καταγωγός, εἰς τὸν ὁποῖον αὕτη ἐπιτρέπει τὰ τοῦ πολέμου δικαιώματα, χρεωστεῖ νὰ δίδῃ πρὸς αὐτὴν λόγον, πῶς τὰ μετέρχεται. Οὐδὲ ἡμπορεῖ νὰ διατάξῃ ἀνθαιρέτως τὰ κέρδη του, διότι οὔτε δι' ἑαυτὸν μόνον κερδαίνει οὔτε ὅσα ἐκ τῶν συλλημένων πραγμάτων πίπτουν εἰς τὸ μέρος του γίνονται νόμιμα κτήματά του, εἰμὴ ὅταν ἡ λεία κριθῇ καὶ ἀποφασισθῇ δικαία.

» Διὰ ταῦτα ἡ μετὰ τοῦ Ἰωάννου Χρυσολούρη ἐξισαστικὴ συμφωνία τοῦ Καραγκίκα πίπτει αὐτὴ ἀφ' ἑαυτῆς καὶ κάμνει νὰ συμπέσῃ καὶ ἡ διαμαρτυρία τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ τοῦ ρωσικοῦ πλοίαρχου, ὡς μὴ ἔχουσα πλέον ἀντικείμενον. Ἡ διαμαρτυρία αὕτη ἔχει καὶ ἴδια ἐλαττώματα ἀκυρωτικά, τὰ ὁποῖα εἶναι πλέον περιττὸν νὰ ἀναφέρω,

Ἄλλὰ διαρρησομένη ἡ συμφωνία καταδικάζει ἄρᾳ γε καὶ τὸν συμφωνήσαντα καταγωγόν; Ὁχι βέβαια. Ἡ ἀρχὴ ὅτι *κα ν ε ἰ ς δ ἐ ν λ ο γ ῖ ζ ε τ α ι ἄ γ ν ο ῶ ν τ ὸ ν ν ὅ μ ο ν*, ἐννοεῖ μόνους τοὺς ρητοὺς ἢ θετικοὺς νόμους, ἀλλὰ δὲν συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς κανόνας τοὺς προκύπτοντας ἀπὸ τὰς γενικὰς πηγὰς τοῦ φυσικοῦ δικαίου καὶ τοιοῦτον νόμον γραπτὸν δὲν εἶχεν ἡ Ἑλλάς, ὅταν ἔγινεν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος συμφωνία. Μάλιστα καὶ ἀπαγόρευσις ρητὴ ἐξισασμοῦ ἂν ὑπῆρχε, ὅμως δὲν ἔτασσε καὶ ποινὴν ὠρισμένην τῆς παραβιάσεώς της, δὲν ἡμποροῦσε νὰ φέρῃ καμμίαν τιμωρίαν.

» Ἀπὸ ταῦτα γίνεται φανερόν, ὅτι ἡ λύσις τῆς συμφωνίας τοῦ καταγωγοῦ ἐπαναφέρει τὴν μετὰ τοῦ Χρυσολούρη διαφορὰν του εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν, ὡς νὰ ἐπαρουσιάζετο εἰς κρίσιν μετὰ τὴν ἀπὸ τοὺς πειρατὰς διάσωσιν τῆς «Παναγίας Μάλτέζας».

» Τούτων οὕτως ἐχόντων, αἱ ὁμολογίαι τοῦ ἐνάγοντος Χρυσολούρη ἐβεβαίωσαν ἤδη τοὺς δικαστάς, ὅτι ὁ ἴδιος γνωρίζει τὸ βριγαντίνόν του ἀπελευθερωμένον ἀπὸ τοὺς πειρατὰς παρὰ τοῦ ἀντιδίκου του Καραγκίκα. Ἀπὸ τοῦτο ἔπεται, ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ τὰ τακτικὰ σῶστρα, τὰ ὁποῖα ὅλων τῶν ἐθνῶν οἱ νόμοι γνωρίζουν ἀναντίρρητα, καὶ εὐλόγως διότι ἀλλέως ποῖος ἐφρόντιζε νὰ σώσῃ τὸ ξένον πρᾶγμα ἢ νὰ καταδιώκῃ μὲ κίνδυνόν του τοὺς ἐχθροὺς ἢ τοὺς πειρατὰς; Ἡ διαφορὰ λοιπὸν μένει εἰς μόνην τὴν ποσότητα.

» Πολλὰ γένη νόμιμα σῶστρα γνωρίζουν τὸ τρίτον τοῦ σωθέντος πλοίου ἢ καὶ φορτίου. Τὸ εἶδος τῶν σῶστρον τούτων εἶναι ἐράνισμα τῆς νομοθεσίας τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες ἐφάρμοσαν τὰ πολιτικὰ καὶ πολεμικὰ σῶστρα τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς σωζομένων πραγμάτων εἰς τὰ ἐπὶ τῆς θαλάσσης· ἄλλαι ὅμως ἐπικράτειαὶ ναυτικώτεραι ὡς σῶστρα ναυτικὰ ἀπονέμουν τὸ ὄγδοον τῶν ἀπὸ πειρατὰς σωζομένων πραγμάτων εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ τὸ ἕκτον εἰς τὰ καταγωγικά. Ἡ διαφορὰ τῶν ναυτικῶν σῶστρον ἀπὸ τὰ τῆς ξηρᾶς βάσιν ἔχει τὴν διάφορον φύσιν τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον νὰ μὴ συγχέωνται. Ἐπειτα ἡ Ἑλλάς ἀποδεχθεῖσα γενικῶς τῶν δευτέρων τούτων τὴν θαλασσίαν νομολογίαν, ἡμπορεῖ ἄρᾳ γε νὰ ἀποφύγῃ

ἢ νὰ παρεκκλίνῃ εὐλογοφανῶς τὴν μερικωτέραν ταύτην συνέπειαν; Οὐτε ἡ δικαιοσύνη οὔτε τὸ πρόπον συγχωροῦν τοιαύτην ἀνακολουθίαν ἢ ἀντίφασιν.

» Ὁ οὐδέτερος πλοίαρχος ἀπαιτεῖ διάφορα πράγματα ὡς ἀρπαγέντα ἀπὸ τὸν καταδρομέα. Ἀλλ' ὁ νόμος δὲν τὸν δίδει εἰμὴ ὅσα ἀποδείξῃ ἀφαιρεθέντα τῷ ὄντι. Εὐχαριστοῦμαι νὰ ἐξετάσω συντόμως ὅσας ἀποδείξεις φέρει διὰ τὴν μεγαλυτέραν ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις του. Παραπονεῖται ὅτι ὁ Καραγκίκας τοῦ ἤρπασεν ἀπὸ τὸ πλοῖόν του 7.000 γρόσια καὶ ὡς ἀπόδειξιν προτείνει ἐν δηλωτικὸν (*manifesto*) τοῦ ἐν Σαντορίνῃ Αὐστριακοῦ Ἀντιπροξένου ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1827, διαλαμβάνον ὅτι ἐφόρτωσεν ἐπὶ τοῦ πλοίου του τὴν ρηθεῖσαν ποσότητα.

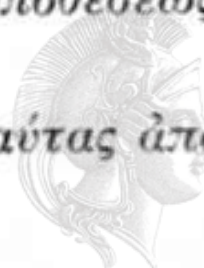
» Ἀλλὰ μόνον διότι εἶχεν ἐπιβιβάσει ἅπαξ ταῦτα τὰ χρήματα ἔπεται ἄρα γε ἐξ ἀνάγκης νὰ εἶναι ἀφηρημένα ἀπὸ τὸν Καραγκίκαν; Μήπως ἦτον ἀδύνατον νὰ τὰ ἀποβιβάσῃ πάλιν ὁ ἴδιος; Δὲν τὰ ἤρπασαν ἐνδεχομένως οἱ πειραταί, οἵτινες ἐπάτησαν τὸ πλοῖόν του; Ἄν πιστεύσωμεν τὸν πλοίαρχον δὲν τὸν ἐπῆραν οὔτε βελόνην. Θέλει μάλιστα νὰ τὸ βεβαιώσῃ καὶ διὰ μαρτυριῶν. Ὅμως ὁ ἀδελφός του Ἰωάννης συμπαρευρεθεὶς μέσα λέγει ρητῶς εἰς τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν συμφωνητικόν, ὅτι ἤρπασαν ἀπὸ τὸ βριγαντίνον 2.000 γρόσια, τρεῖς πράγκες καὶ ἐγύμνωσον τὰ κιβώτια τῶν ναυτῶν. Πόσα ἄλλα ἐνδεχόμενα παρὰ τὴν τοῦ σώσαντος τὸ πλοῖόν του συγκαιρίαν δὲν ἤμποροῦσαν νὰ παρεισχωρήσουν;

» Ἐπειτα αὐτὸ τὸ δηλωτικὸν φέρει τόσας τῶν ἀπαιτουμένων ἢ συνηθιζομένων τύπων ἐλλείψεις, αἵτινες κάμνουν ἀνίσχυρον τοιαύτην προᾶξιν: 1ον) παρὰ τὴν τάξιν ὁ πλοίαρχος δὲν εἶναι εἰς αὐτὸ ὑπογεγραμμένος, 2ον) ἀριθμὸν ἢ σημείωσιν τοῦ μέρους τοῦ ἀντιπροξενικοῦ καταστίχου, ὅπου εἶναι καταχωρημένον, δὲν φέρει τελείως, 3ον) οὐδ' ἀπλῶς κἂν ἀναφέρει ὅτι εἶναι ἀπόσπασμα τοιούτου καταστίχου. Αἱ ἐλλείψεις τῶν οὐσιωδῶν τούτων τύπων ἢ ἄλλων ἐπουσιωδῶν, τοὺς ὁποίους παρατρέχω, καταντοῦν τοῦτο τὸ ἔγγραφον ὡς χαρτίον ἀπλοῦν.

» Ὁ Χρυσολούρης ἀπολυθεὶς ἀπὸ τοὺς πειρατὰς καὶ ἀποβὰς εἰς Πάρον, ἔκαμε τὴν 12 Σεπτεμβρίου ἐνώπιον τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἀντιπροξένου ἐν εἶδος διαμαρτυρίας, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἀναφέρει τίποτε περὶ χρημάτων· μόνον εἰς ἄλλην διαμαρτυρίαν γενομένην τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐνώπιον τοῦ ἐν Σαντορίνῃ Αὐστριακοῦ Ἀντιπροξένου ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην ἡ ποσότης ἀλλάσσει καὶ ἀντὶ 7.000 γρόσια γίνονται 7.990. Παρeisάγει μάλιστα εἰς αὐτὴν διὰ περισσοτέραν πίστωσιν καὶ μάρτυρας διαφόρους, ἀλλὰ κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν εἶναι ἀξιόπιστος, ὡς μὴ εὗρεθέντες ἐπὶ τοῦ βριγαντίνου, διὰ νὰ βεβαιώσουν ὅτι εἶδαν τὴν ἀρπαγὴν τοῦ Καραγκίκα. Ὁ δὲ μόνος τότε παρὼν εἰς αὐτό, ὁ ναύτης του Νικόλαος Βαρβαρέσης, δὲν φαίνεται εἰς τὴν μαρτυρίαν. Ὡστε ἐκ τούτου γεννᾶται καὶ ὑποψία ψευδομαρτυρίας.

» Ἄλλο χειρότερον. Τὴν δευτέραν ταύτην διαμαρτυρίαν τὴν διαιρεῖ εἰς δύο χαρτῖα καὶ τὸ μὲν πρῶτον, τὸ περιέχον τὴν διαμαρτυρικὴν ἀπαγγελίαν, φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν ρηθέντων μαρτύρων, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ κύριον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένεν ἐκεῖνο καὶ ὅπου σημειώνονται τὰ περὶ ὧν διαμαρτύρεται πράγματα, εἶναι ἀμάρτυρον. Τέλος πάντων ἄλλο μαρτυρικὸν τῆς τοπικῆς δημογεροντίας περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως δὲν ἀναφέρει οὐδὲ λόγον περὶ χρημάτων.

» Ποίαν λοιπὸν πίστιν δύναται ποτὲ δικαστήριον νὰ δώσῃ εἰς τοιαύτας ἀποδεί-

ξεις ασυστάτους, αντιφωνούσας και αναιρουμένας μίαν από τήν ἄλλην ἢ εἰς ἔγγραφα εἰς τὰ ὅποια ὁ νόμος δὲν ἀπονέμει κῦρος ἢ ἰσχύν;

» Εἶναι ἄραγε ἀνάγκη νὰ ἀναλύσω λεπτομερῶς καὶ τὰς λοιπὰς μικροτέρας καὶ πλέον ἀναποδείκτους ἀπαιτήσεις τοῦ ἐνάγοντος, ἀφοῦ ὁ νόμος αὐτὸς τὰς παραδίδει εἰς τὰ φῶτα καὶ τὴν φρόνησιν τῶν δικαστῶν, ἐγὼ τὰς ἐμπιστεύομαι εἰς αὐτοὺς μὲ περισσοτέραν πεποίθησιν.

» Ἐνα πριόνι καὶ δύο νεροβάρελα, εὗρισκόμενα ἐπὶ τῆς γολέτας τοῦ Καραγκίκα, εἶναι τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Χρυσολούρη καὶ πρέπει νὰ τοῦ πληρωθῶσιν ἢ ἂν ἀγαπᾷ νὰ τοῦ ἐπιστραφῶσι. Τὸ πρῶτον ὁμολογεῖται ἀπὸ τὸν καταγωγὸν κτῆμα τούτου, τὰ δὲ ἄλλα δύο, ἐκτὸς τῆς ὁμολογίας του, γνωρίζονται καὶ ἀπὸ τὰ ἐπιφερόμενα σημεῖα. Ὁ Χρυσολούρης διαμαρτύρεται, ὅτι τοῦ ἠρπάχθησαν ἀπὸ τὸν ἀντίδικόν του. Ἀλλ' οὗτος βεβαιώνει ὅτι τοῦ ἐχαρίσθησαν ἀπὸ τοὺς σωθέντας διὰ τὸ πλοῖόν του, τὸ ὅποιον ὡς πρωτοτάξιδον εἶχεν αὐτῶν χρεῖαν. Εἶναι ἀληθινὸν ὅτι τοιαῦτα βοήθειαι γίνονται ἄρκετὰ συχνὰ μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καθ' ὁδόν. Ἐπειτα ἂν ἤθελεν ὁ καταγωγὸς ν' ἀρπάσῃ, διατί νὰ παρατρέξῃ τόσα πολύτιμα πράγματα καὶ νὰ καταντήσῃ εἰς τὰ ἀσήμαντα ταῦτα;

» Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν δοκίμων, τὰ σῶστρα, ὅσα ὁ καταγωγὸς εἶχε λάβει κατὰ συμφωνίαν, εἶναι 10.204 γρόσια, ὅσα δὲ ἔχει νὰ λάβῃ κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἔκτου 10.625. Ἐπεὶ λοιπὸν ὅτι ὁ Μ. Χρυσολούρης μένει πρὸς αὐτὸν χρεώστης 421 γρόσια.»

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ, ἀποδεχομένη τὴν γνώμην τοῦ Συνέδρου τῆς, ἀποφασίζει ὅτι ὁ μὲν πλοίαρχος Μανόλης Χρυσολούρης νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν Δημήτρη Καραγκίκα τετρακόσια εἴκοσι ἕνα γρόσια εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἔκτου νενομισμένων σῶστρον, οὗτος δὲ νὰ ἀποδώσῃ εἰς ἐκεῖνον τὴν τιμὴν ἐνὸς πριονίου καὶ δύο νεροβαρέλων αὐτοῦ ἢ νὰ τὸν ἐπιστρέψῃ αὐτὰ τὰ πράγματα, κατὰ τὴν προτίμησιν τοῦ ρηθέντος Μ. Χρυσολούρη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δωδεκάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 244
ΚΣΤ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ

